

Συνέλευση Συντονισμού Εργαζομένων - Ανέργων Πρέβεζας

ΑΓΩΝΑΣ:

- για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους
- για συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου στη FOPPEN και παντού στη περιοχή
- για αυξήσεις στους μισθούς
- ενάντια στις απολύσεις και στην απαγόρευση της συνδικαλιστικής δράσης

Για άλλη μια φορά στο εργοστάσιο της FOPPEN λήγουνε συμβάσεις εργαζομένων και δεν ανανεώνονται λόγω πρόβλεψης για μειωμένη παραγωγή. Η νέα διοίκηση της επιχείρησης όπως και η προηγουμένη «ρυθμίζει» τη ζωή των εργαζομένων πάντα με κριτήριο την εξασφάλιση της κερδοφορίας της ενώ στις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους φροντίζει να πλασάρει τη λογική «ότι είμαστε όλοι μια οικογένεια» ... (Θύτες και θύματα μαζί!!!)

Η επιχείρηση επιβάλλει εντατικοποίηση της δουλειάς στις εργαζόμενες/ εργαζόμενους τους

μήνες κατά τη διάρκεια των οποίων παρουσιάζει αυξημένη παραγωγή και απολύσεις όταν η παραγωγή προβλέπεται μειωμένη· **ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ Η ΚΕΡΔΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΗ!** Παράλληλα, οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι καλούνται να πιστέψουν και να αποδεχτούν το γνωστό παραμύθι: «Μαζί στη (δήθεν) χασούρα αλλά χώρια στα κέρδη». **Η κερδοφορία της επιχείρησης εξαρτάται από το βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζομένων.** Οι εργοδότες εκμεταλλεύονται το κλίμα χαμηλών προσδοκιών και απαιτήσεων που επικρατεί στα εργατικά – λαϊκά στρώματα και επιβάλλουν τη πολιτική τους στους χώρους δουλειάς. Στο πλευρό τους έχουν φυσικά όλο το πολιτικό προσωπικό των (ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ). Αυτό το πολιτικό προσωπικό τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο ψηφίζει και συμβάλλει ώστε να εφαρμοστεί όλο το αντεργατικό πλαίσιο. Ένα πλαίσιο που εφαρμόζεται με την πλήρη συναίνεση του αστικοποιημένου και γραφειοκρατικού συνδικαλισμού.

Συναδέλφισσες/οι,

πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας ότι εμείς μπορούμε χωρίς την εργοδοσία ενώ η εργοδοσία δε μπορεί χωρίς εμάς. Χωρίς εμάς «γρανάζι δε γυρνά» ούτε στα εργοστάσια, ούτε στα ξενοδοχεία, ούτε στα αεροδρόμια, ούτε στο εμπόριο, ούτε στις μεταφορές, ούτε στον επισιτισμό, ούτε στα σουπερ-μάρκετ, ούτε στο λιμάνι, ούτε στις κατασκευές, ούτε στα σχολεία, ούτε στο νοσοκομείο , ούτε στις υπηρεσίες.....

Δεν γίνεται κάθε φορά να κάνουν τις ζωές μας λάστιχο και να μας απολύουν για να μη μειωθεί το ποσοστό κερδοφορίας τους, αφού πρώτα τους έχουμε «τελειώσει» τη δουλειά... **Ο μοναδικός τρόπος να ζήσουμε, να κάνουμε οικογένεια και να δουλεύουμε με αξιοπρέπεια χωρίς να αναγκαζόμαστε να φεύγουμε μετανάστες είναι να πάρουμε από τα κέρδη τους.**

Συναδέλφισσες/οι,

η ατομική λύση και το «ωχ αδερφέ τι να κάνουμε...» έχουν όρια και δεν αποτελούν λύση.

Ταξική ενότητα και αλληλεγγύη· οργάνωση και αγώνας είναι η μόνη απάντηση. Με στήσιμο σωματείων στη FOPPEN- κλάδο των τροφίμων, στον τουρισμό-επισιτισμό, στο αεροδρόμιο του ΑΚΤΙΟΥ και αλλού. Πρέπει να δημιουργήσουμε ταξικά αγωνιστικά σωματεία απέναντι σε όλους αυτούς που μαζί με τα παπαγαλάκια τους διατυμπανίζουν δεξιά και αριστερά πως μας κάνουν τη «χάρη» και μας δίνουν έναν μισθό Αυτός είναι ο όμορφος δρόμος της τάξης μας και όχι η υποταγή στις ανάγκες κερδοφορίας του κεφαλαίου που θα γίνεται όσο περνάει ο

καιρός όλο και πιο βάρβαρη. Όσο δεν παίρνουμε την υπόθεση στα χέρια μας ο κατήφορος δεν θα έχει σταματημό. Και οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι μπορούμε να κάνουμε και τα δύο· και την εργατική υπόθεση να πάρουμε στα χέρια μας και τον εργασιακό μας κατήφορο να σταματήσουμε.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ – ΑΝΕΡΓΩΝ ΠΡΕΒΕΖΑΣ